

Jahiseaduse (JS) muudatusettepanekud

Situats kehtiva Jahiseaduse tõttu	Probl kokkuvõte	Menetluses olev JS eelnõu (31.aug.2012)	Lahendus on uus maaomanike huvidest lähtuv JS nagu Euroopas tavaks	Selgitus
JS on vastuolus Põhiseadusega andes maaomanikele kuuluva jahiõiguse omanikke eirates jahirentnikele. Sellise JS alusel annab riik omanike selja taga jahipidamise õiguse jahirentnikele.	Omanikult on ära võetud tema üks põhiõigus - jahiõigus. Maaomanikel puudub võimalus mõjutada tema maal toimuvat jahinduslikku tegevust ja tegevusetust, sest jahirentnikud ei tahagi maaomanikega lep sõlmida.	JS eelnõu ei lahenda probleemi. Maaomanik ei saa jahipidamise õigust ja JS eelnõu sätete tõttu, kus omanik kaotab, kui ta jahirentnikuga lep ei sõlmi ei teki jahirentnikel huvi sõlmida kirjalikku lepinguid maaomanikega.	Jahipidamise õigus peab kuuluma maaomanikele ja JS tuleb sätestada et jahirentnikul on kohustus sõlmida kirjalikud lepingud maaomanikega. Muuta uut JS-i nii, et jahipidamise õigus on KÕIGI ulukite osas maaomanikul ja selle õiguse annab maaomanik jahirentnikule. Lõpetada jahikasutusõiguse load hiljemalt 01.apr.2013.a, sest need on Põhiseadusega vastuolus. Tühistada kõik KKA poolt ilma maaomanike kirjalike nõusolekuteta antud jahikasutusõiguse load.	
Riik on andnud Põhiseaduse vastase JS alusel jahiõiguse jahirentnikele, eirates sellega üht maaomanike põhiõigust.	Jahiõigust ja sellega kaasnevat maakasutust teostavad omanikele täiesti kontrollimatult riigi määratud jahirentnikud. Erandina saab maaomanik jahti pidada väikeulukitele kui tal on ühes ringpiiris vähemalt 20 ha.	JS eelnõu ei lahenda probleemi, probleem süveneb.	Jahiõigust peab rentima maaomanik.	
Riik (KKA) on tellinud, andnud lähteülesande ja kinnitanud ilma maaomanikke, sh nende org kaasamata jahimaakorralduskavad.		?	Uue JS-ga riik tagab ulukite arvukuse reguleerimise jahirentnikule antud jahikasutusõiguse loa ennetähtaegse lõpetamisega ning loob selleks JS-s vastavad õiguslikud instrumendid.	Uue JS-i vastuvõtmise järel peab olema riigi poolt tagatud ulukite arvukuse reguleerimine ja ulukite kõrge arvukuse korral meetmed jahirentniku jahikasutusõiguse loa koheseks lõpetamiseks
Jahinduslikud mõisted on ebamäärasead.	Jahirentniku ülesanded ei ole selged ja lepingutes tuleb hakata defineerima mõisteid ja hakata lahendama põhilisi jahindusküsimusi.	Jahinduslikud muutuvad ebamäärasemaks	Defineerida JS-s kõik jahinduslikult olulised mõisted, sh ...	
Riik (KKA) ei fiks jahimaakorralduskavades ulukikahj.	Ulukikahj ulatus tuleb osaliselt välja ka teistest inventuuridest aga vaja on jahipiirkonna kaupa et rentnikku laskelimiite tõhusalt suunata.	Maaomanikud peavad ise hakkama nõudma jahirentnikult ulukite arvukuse reguleerimist. Riik (KKA) enam ei tegele sellega, va siis kui mõne ulukiliigi arv läheb allapoole asurkonna säilimiseks vajalikku piiri.	Ulukid kuuluvad riigile. Uues JS-s sätestada KKA-le ulukikahj fiks Metsaregistri vastavas moodulis. See täiendab Riigi teostatvate inventuuride käigus kogutrud ulukikahj infot.	Ulukite arvukuse reguleerimist ei saa maaomanik teha. Maaomanikud ei saa jahist tulu ja nende võimalused vawstava org loomiseks on v lahja
Jahimaakorralduskavades ei fikseerita maatulundusmaa peamise kasutuse (põllu- ja metsamajandus) huve arvestavat ulukite arvu.	Riik (KKA) ei täienda 10 a jooksul jahimajanduskavasid vastavalt ulukite arvukuse muutusele.		Jahimaakorralduskavade koostamine lõpetada. Olemasolevate kavade kasutamise asemel tuleb ulukite laskelimiitide määramine maaomanike ja riigi (KKA) poolt arvestatdes populats vajalikku min arvu ja ulukikahj hulka.	Riik peab tagama ulukite arvukuse reguleerimise tasem4ele, et ulukikahj on minimeeeritud.
Riik (sh KKA) on oma inventuuride ja nende tulemuste ning ametnike tööülesannete tõttu, sh looduses käimistelt, maaomanikelt jm laekuva info alusel aastakümneid teadlik ulatuslikest ulukikahj.	Riik (KKA) ei kasuta tema käsutuses olevat infot ja seaduslikke võimalusi ulukite arvukuse reguleerimiseks ulukikahj korral.	Ulukid on riigi omad aga riik ei lahenda ulukiite arvu probleemi jahirentnikule ülesannete andmisega jahikasutusõiguse lubade muutmisega.	Uues JS-s sätestada inventuurid mille käigus fiks ulukikahj. Inventuuride meetodika sh määramiste arv peab tagama kahj ülevaatlikkuse otsuste langetamiseks. Samuti andmete ja tulemuste kasutamise kohustuse jahirentnikele jahikasutusõiguse lubade pideva muutmisega.	Ulukikahj korral teeb riik jahirentnikule ettekirjutuse kahj tõttu laskelimiidi suurendamiseks.

Riik (KKA) on jahimaakorralduskavade tellimisel antud liberaalse lähteülesande ja nende kavade vastuvõtmise tõttu on säilinud ulukite kõrge arvukus, mille tõttu tekivad põllu- ja metsamajandusele ulatuslikud ulukikahjustused.	Maatulundusmaalt annavad omanikele ja riigile tulu põllu- ja metsamajandus aga jahimaakorralduskavades määratud ulukite arv on selline nagu oleks jahindus riigile tulu andev tegevus. Tegelikult ütleb ka EJS, et jahindus ei anna tulu.	JS eelnõu ei lahenda ulukite arvu langust tasemele, mis tagab ulukikahj probleemi lahendamise	Muuta JS eelnõu nii, et riigi (KKA) kaudu on tagatud ulukite arvukuse langus tasemeni, mis võimaldab omanikel maatulundusmaal kasvatada ja saada kätte kogu saak, mis vastab maa kasvupotentsiaalile.	Maaomanikud on loobunud sest riik eirab seadust ja parreerib kahj selle asemel et lahendada olukord. Rahvas on hirmutatud relvastatud omavolitsevate grupeeringute tegevusest.
Riik (KKA) on sõlminud jahirentnikega 10.a jahikasutusõiguse load (sisuliselt 10.a lep) ilma maaomanikke ja nende org arvestamata. Sellega on riik määranud maaomanikele sundüürnikud, kes ei püüagi omanikega lepinguid sõlmida, st eiravad pikaajaliselt Jahiseadust.	Jahikasutusõiguse load väljendavad riigi määratud jahirentnike (sündüürnike) huve aga eiravad maaomanike huve. Enamikku ulukikahjustest ei ole omanikel võimalik tagasi saada.	JS eelnõu ei lahenda sündüürnike ja riigi poolt neile antud õigustega tekitatud probleemi.	Uues JS-s sätestada: Jahikasutusõiguse load lõpetab riik ennetähtaegselt aga hiljemalt 15.apr.2013.a. Jahirentnikul on KKA-st <u>jahipiirkonna kasutamise Lepingu</u> saamise üheks eelduseks see, et jahirentnikul on <u>jahirendilepingud</u> vähemalt 70% maaomanike arvust ja vähemalt 70% maa pindalast. Lepingud maaomanikega jõustuvad pärast KKA-st jahirendipiirkonna kasutusõiguse saamist. Kinnistutel, mille kohta jahirentnikel ei ole maaomanikega jahirendilepingut ei toimu jahipidamist, sh küttimist.	Nende asemele sõlmivad omanikud ja KKA.
Riik (KKA) on sõlminud jahirentnikega 10.a jahikasutusõiguse load (sisuliselt 10.a lep) ilma situatsiooni, sh ulukikahj arvestamata. Riik ei suurenda ulukikahj korral oluliselt küttimismahtusid.	Puudub efektiivne tegevus ulukikahj korral ulukite arvukuse reguleerimise korraldamiseks riigi poolt.	Riik tahab JS-i alusel muuta jahirentnikega 10.a jahikasutusõiguse load (sisuliselt 10.a lep) tähtajatuks .	Riik sätestab uues JS-s, et jahirentnik saab jahipiirkonna kasutusõiguse loa kui, jahirentnikul on leping 70% piirkonna maaomanike arvust ja 70 % piirkonna maa pindalast. Kui lepingute arv langeb alla 70 % maaomanike arvust või pindalast jahikasutusõiguse luba 3 kuu jooksul ja KKA kuulutab välja uue konkursi rentniku leidmiseks. Olemasolevad Jahikasutusõiguse load (sisuliselt 10.a lep) lõpetada 2013.a kevadeks.	
Riik (KKA) on määranud maaomanikele jahirentnikud ilma maaomanikke arvestamata ja teinud järjekindlalt liberaalsed jahikasutusõiguse load ning ei muuda lube et sundida jahirentnikke reguleerima ulukite arvukust nii et ulatuslikke ulukikahj ei teki.				Ulukikahj MT-dele riik ei vasta. Kahj likvideerimist ei tagata
Riigi (KKA) koostatud paljud Jahikasutusõiguse load ei käsitle väikeulukeid ja nende küttimismahtusid.	koprakahjud on aastakümneid ulatuslikud aga KKA antavates jahikasutusõiguse lubades sageli ei kajastu üldse kopra küttimise kohustust. Kobrast ja selle kahjustusi nagu ei olekski ja KKA ei muuda jahikasutusõiguse lube. Jahirentnikud iseseisvalt probleemi ei lahenda.	Väikeulukid jäetakse maaomaniku mureks. Kobras on piki veekogusid km kaupa liikuv loom, sellise kohustuse jätmine omanikule kui kõik tulused ulukid annab riik jahirentnikule ei ole millegagi põhjendatud.	Riik sätestab uues JS-s, et jahirentnik peab jahikasutusõiguse loa saamisel võtma kõigi ulukiliikide küttimise ja kohustuma maaomanikuga kokku leppima, et maaomanikul on võimalus omal maal jahti pidada.	Jahirentnikke rikkumiste, sh organiseeritud omavoli eest ei karistata.
Riik (KKA) määrab jahikasutusõiguse lubades laskeliimiidi kaudu ulukite arvu ainult suurulukitele.	Ulatuslikud koprakahjud on aastakümneid täiesti KKA fookusest väljas.	Kobras ja selle kahjustused on jäetud omanike mureks.	Riik sätestab uues JS-s, et jahirentnik peab jahikasutusõiguse loa saamisel võtma kõigi ulukiliikide küttimise ja kohustuma maaomanikuga kokku leppima, et maaomanikul on võimalus omal maal jahti pidada.	

Riik (KKA) ei reageeri ulatuslikele ulukikahjustustele jahikasutusõiguse lubade muutmisega .!!!	JS on vastuolus PS-ga andes omanikele kuuluva jahiõiguse omanikke eirates jahirentnikele.	JS eelnõu ei lahenda probleemi	Kuna riik ei ole 20.a üles näidanud mingit aktiivsust jahindusliku väärtegevuse (sh tegevusetuse) ja jahindusliku omavoli lõpetamiseks siis ei ole kodanikel mingit põhjust arvata (veel vähem olla kindlad), et riik püüab uue väga ebamäärase JS-i alusel jahinduse probleemid lahendada, sh tagada ulukikahj minimiseerimist tagav ulukite arv ning seetõttu tuleb uue JS-i teksti sisse kirjutada jahinduse lahenduse tagamise meetmed. Neid ei tohi kirjutada määrustesse, sest siis ei ole tagatud nende stabiilsus ja toimivus.	
Ulukite arvukus ületab maakasutuse optimumi, loendusandmetes on probleemid laskelimiiti ei suurendata ulukikahj korral	Ulatuslikud ulukikahj on ulukite kõrge arvukuse otsene tagajärg.	Ei lahenda probleemi.	JS peab sätestama KKA-le kohustused ja õigused millega tagatakse laskelimiitide suurendamine tasemele, mis tagab ulukikahj minimiseerimise.	
Ulukikahj hindamine peab toimuma omanike tellimisel aga riigi kulul.	Ulukikahjustuste hindamine on palju tõsisem ja oluliselt kallim töö kui metsaomanike indiv.-nõustamine, sest	Ei lahenda ulukikahj probleemi. Tekib hindamise vajadus aga kahjutasud on väga väikesed ning nende hindamine on kallim kui kahjutasud.	Uus JS peab tagama ulukikahj minimiseerimise. Jahiseaduses või KKM määrustes tuleb määrata hindamise metoodika ning maksumus ja selle igaaastane tõus vastavalt elukalliduse tõusule.	Ulukite arvukus peab olema tasemel mis minimiseerib ulukikahjud ja sellega ka kahjude hindamise.
Riik (KKA) valitseb jahindust ja maaomanikke ei kaasa.	Omanike huvid KKA ei arvesta	Jahindusnõukogu moodustatakse iga jahipiirkonna kohta	Jahindusnõukogu moodustatakse maakonna kohta, selles moodustavad enamuse riigi esindajad (KKA) ja maaomanikud. Nõukogus peab riik tagama ulukite min arvu ja maaomanikud määravad laskelimiidi, et vältida ulukikahj. Jahirentniku esindaja ülesanne on avaldada arvamust ja saada infot.	
Lugupidamisega Peep Põntson Kesk-Eesti Metsaomanikud MTÜ juhatuse liige				
Lisamärkmeid Ulukikahj osas Probleem - liig kõrge arvukus, allaloendamine ja arvukusele mittevastav kütmine ning sellest tingitud kahj. Lahendus on lihtne, edaspidi: A) Laskelimiidi annavad KKA-le kooskõlastamiseks maaomanike org vastavalt eelmiste aastate laskelimiitidele ja ulukikahj. KKA muudab mõne uluki laskelimiiti ainult siis kui mõne ulukiliigi arvukus läheks liiga alla või ulukiliikide tasakaal läheb mõne liigi asurkonda ohustavalt paigast ära. Laskelimiidi vähendamisel vastutab ulukikahj eest rahaliselt jahirentnikule lisaks ka KKA. B) laskelimiidi määrab riik nii, et ulukikahj on minimiseeritud. Mõlemal juhul saab jahirentnik igal aastal enne otsustamist avaldada oma arvamust kahj ja laskelimiidi kohta kirjalikus vormis. Jahirentnik saab jahipiirkonna nii et ta kütib kas kõik ulukiliigid või mitte ühtegi (Mõisaaegne jaotus suur- ja väikeulukiteks peab JS-st ja jahirentniku kohustustest kaduma). Me ei vaja jahirentnike sildi all enam jahituriste kes on huvitatud ainult vähese huga põtrada ja sigade kütimisest aga ulukite arvukus ja kahjustused jahirentnikku ei huvita.				